

Panikk-landsstýrið

TAD, sum fram um alt hevur eyðkent landsstýrini hjá Jógvan Sundstein, eru ábyrgdarleys og illa umhugsað úttalisci. Síðan Sundstein gjørdist lögmaður, hava hann og hansara skiftandi landsstýrismenn blakað um seg við margháttligum og vitleysum pástandum um fíggarligu og búskaparligu stöðuna. Einasta undantak er nýggi búskaparráðharrin, sum sigur, at Sundstein hevur gjørt alt ov nógv av — at eingin í veruleikanum veit hvussu stór uttanlands-skuldin er. Tað einasta, vit vita er, at tøluni hjá Sundstein og Ellefsen eru ikki bein.

Ein skuldi hugsað, at eitt landsstýri og serstakliga lögmaður høvdu skyldu til at verið saklig og ikki við panikkendum úttalilsum royndu at skapa ótta og hurlivasa, men so er ikki. Sum sagt hava Sundstein, Ellefsen og Hansen roynt alt tað, teir eru mentir at skapa misálit á landsins myndugleikar, misálit á landskassan og såað ótta

og mistreysti niður í føroyingar. Hetta gerst einki við og annað er ikki at vænta av slíkari samanrenning.

TAD, sum verri er, er at nú er landsstýrið við lögmanni á odda farið undir at skapa misálit og illgruna um peningastovnar okkara. Í Fjórtaða 5. juli málber hann seg á ein slíkan hátt, at fólk, sum ikki vita betur, kunnu halda, at bankarnir eru um at fara av knóranum. Vit eru tey síðstu at krevja tey stóru statsmannaevnini av Sundsteini, men at hann skal vera so lítið at sær komin, høvdu vit hóast alt ikki hugsað okkum. Ein meginregla fyri øllum politiskum virkseimi undir truplum búskaparligum umstøðum er ikki at skapa panikk og misálit á bankarnar. Hetta førir ongantíð til nakað gott — tvørturímóti, so er tað einki, sum virkar so til at vaksa um kreppulyndið í samfelagnum sum, tá landsins hægstu menn fara í fjølmiðlarnar og siga fólk, at bankarnir eru um at renna seg fastar.

ATBURÐUR lögmanns er tí framúr ábyrgdarleysur og

eigur at vera harðliga átaladur og hesin atburður prógvar meira enn nakað annað hansara tørvandi leiðaraevni. Álvaratos — nú hevur lögmaður við sínari margháttligu samgongu sent størstu rokning nakrantíð út til føroyska skattgjaldaran. Dastið av hesi rokning fer til dekning av ábyrgdarleysum ilögum, gjørdar av hansara egnu partamonnum. Eru orð lögmanns í Fjórtaða ikki at leggja spott afturat skaða? Orð lögmanns í Fjórtaða eru avdúkandi fyri hann sjálvan og fyri samgonguflokkar hansara. Har er eingin uggi — har er einki bjartskygni, har er alt svart ella við øðrum orðum sjálvt um Palleba rindar hesar tvey hundrad milliónirnar, so eru vit líka vítt. Uttan at vita tað, viðgongur lögmaður, at eykabyrðarnar hjálpa lítið og einki upp á búskaparligu stöðuna í samfelagnum. Hetta hava vit sagt alla tíðina. Men hvat var so endamálið við hesum vitleysu tiltøkunum annað enn at lofta reiðarum og kapitalistum, sum hava spekulerað skeivt. Fólkaflaksins reiðarum og kapitalistum kundu vit lagt afturat.

NÝGGJA málagníð hjá Tjóðveldinum og Fólka-flokkinum, Dimmalætting, sigur fólk, at vit nú øll skulu rinda fyri marglætið. Hon gloymir at spyrja: »Marglætið hjá hvørjum?»

ORÐ lögmanns um bankarnar hava av álvara loypt ótta á fólk. At hesi orð sum nevnt prógva, hvussu vánaligur leiðari hann er, hevur minni áhuga. Tað, sum nú hevur áhuga er, at almenn-ingurin hevur krav uppá at fáa at vita allan sannleikan um bankarnar. Tað er ikki longur enn vika síðan lögmaður í útvarpinum vísaði okkum um, at hjá bankunum stóð væl til, men at stöðan hjá landskassanum var katastrofal. Ikki lógið, at panikkur kemur í bankarnar, sum hava so mong veðhald í landskassanum. Lögmaður, Pauli Ellefsen og aðrir samgongumenn, hava við sínum illa umhugsaðu orðum gjørt hesi veðhald til eina tíðarstillada bumbu undir landskassan og harvið undir samfelagið alt.

OG hesir stýra landinum!

Reiðara- — stjóra- og tjóðveldislandsstýrið

Vit hoyrdu í útvarpi Føroya hin 30/6-1989 um tað ógvusligu kreppu, fiskivinna okkara er komin í. Henni segðist at mangla 180 milliónir, men hevur nakar kannað, hvi so er — eg trúgvi ikki. Liggur feilurin úti hjá Føroya fólk — »Nei».

Hetta er beinleiðis av ódugnaskapi í vinnuni.

Vinnan koyrir sum eitt sosialkontor og »beskæftigelses center». Vit kunnu sum dæmi I taka eitt skip, sum í des. 88 ikki slapp út uttan so, at 5 mill. í kreppulani fingust. Síðani hendir tað, at skipið fer á »tvangsauktion».

Landsstýrið keypir skipið fyri 33 mill. kr. Eftir hetta verður skipið selt til somu eigarar, ið frammanundan ikki fingi hjólini at mala runt — og skal man veruliga tora at halda, at hesin maður, sum í des. 88 manglaði 5 mill. kr. til rakstur ella annað, nú kemur til høvudsstaðin við 3,4—4 mill. kr. í lummanum? Nei, álvaratos, »Jógvan Sundstein» og Finnogi (Isaksen) Isaksen, halda tit hetta er rætt, hvi legði hesin reiðarin so ikki 3—4 milliónir út sjálvur í des. 88??

Vit kunnu sum dæmi II taka hitt nógv umtalaða

skipið, sum la á Kollafirði. Tað fekk heldur ikki rakstur in at bera seg. Skipið varð selt og síðani keypt fyri 40 milliónir, og fer so aftur í vinnu, og einaferð enn staðfesta somu menn, at hoast skipið nú er biligari, so ber tianverri heldur ikki til hesuferð, men kortini verður hetta vinnutól selt fyri 56 milliónir.

56 — 40 mill. = 16 milliónir. Hvi hevur feilinn — jú, í juni 89 sigur landsstýrið: »Føroya fólk».

Hvor er so niðurstøðan? Vóru menn nog dugnaligir á fiskileiðum ella økonomiskt — eg veit ikki, men tær 16 milj. tala fyri seg.

Um tær allar eru farnar til rakstur ella um tær eru vinningur, veit eg heldur ikki, men er hetta sølvvinningur, so haldi eg at landið avgjørt átti at fingið upphæddina fyri utløgð veðhald!!!

Sum dæmi III kunnu takast djúpvatnstrolarar undir Føroyum. Summir teirra eru ogn lögtingsmanna. Hesir fáa ein stór part í stuði, summi siga 80%. Tað matti verið hart at vitað sær, at flakakvinnurnar itl dæmis halda livið í hesum vinnutólum. Men nú má roknaðast við, at »fiskimálaráðharrin» Jógvan Olsen, hevur eina »superloysn» uppá hetta, tí maðurin er jú stóreigari í slíkum

skipi/skipum — ella man tað fara at vera so galið, at hesi undirskotsskip fara at fáa enn størri stuðul? Eg haldi tó at tað hevði verið ómakin vert at hugt í lummanar hjá onkrum av hesum reiðarunum.

Sum dæmi IV kundu vit tikið rækjutrolaran, sum 29. juni í ár varð seldur fyri 4.625 milj. Hetta dekkadi sjóantikrovini og helst einki annað. Og min sann, um ikki »Nýpuberg» kemur fyri á øðrum sinni og ilt er at siggja mun á eigarunum fyrru og hesu ferð.

Hvor skyldaði ikki Skála Skipasmiðju nógvan pening — eg spyrji bara, men kortini kenna menn seg væl við at koma

við rokningini til Føroya fólk.

Sum dæmi V kundu vit tikið tann stásiliga bygningin við teimum stásiligaru stavunum JS á og spurt á røttum stað um hvussu mangar milliónir eru læntar uttanlands til henda skála. Tá so er vorðið, hvi skal Føroya fólk tá stemplast fyri at skylda 140.000,00 kr. í part?

Men Jógvan Sundstein stendur heilt óávirkaður á tingsins roðarapalli og prátur um, at vit mugu øll spara. Álvara tos, høvdu tygum brúk fyri hesum bygningi øllum, ella hvussu stóran part tygum brúka til virkseimi P/F J.S.

Framhald á síðu 19

lesarabrøv